

man anser det for nødvendigt, ser jeg heller ikke, at der kan indvendes noget Betydligt derimod. — Vædringsforslaget under Nr. 54 har jeg ikke Noget at indvende imod og heller ikke mod Vædringsforslagene under Nr. 55, 56 og 57. — Heller ikke mod Vædringsforslaget Nr. 58 har jeg i og for sig Noget at indvende, men jeg anser det kun ikke for nødvendigt at foreskrive det, da det maa følge af Forpligtelsen til overhovedet at udføre Arbejdet forsvarligt, at dette Verlag ikke kan paalægges i Frostveir, i det Mindste ikke naar Frosten er saa stærk, at det strax fryser. — Mod Vædringsforslaget Nr. 59 har jeg heller ikke Noget at indvende. — Hvad Vædringsforslaget Nr. 60 angaar, har det forekommet mig, at der dog maatte ikke er tilstrækkelig Grund til at forlange noget Bestemt med Hensyn til Gulvfladen i de deri omtalte Rum. Ganske vist ere 15 Kvadratalen ikke nogen stor Gulvflade — det er jo 5 Alen paa den ene Side og 3 Alen paa den anden — men det forekommer mig, at selv et mindre Rum ofte kunde bruges paa en saadan Maade, som der i og for sig ikke var Noget at erindre imod, for Exempel til at have et Barn sovende der om Natten eller deslige. Jeg skulde derfor egentlig mene, at det var bedre ikke at tilføie den førerige Begrændsning, som omtales i Vædringsforslaget under Nr. 60 til § 40.

Vædringsforslaget under Nr. 61 angaar det bekjendte Spørgsmaal om, hvorvidt der i denne Lov kan optages Regler angaaende Benyttelsen af Rummene. Ved de Forhandlinger, der have fundet Sted mellem Udvalget og mig, som man — det tror jeg i det Mindste — til den Erkjendelse, at det ikke var muligt i Byggeloven selv at optage disse Bestemmelser, men at der maatte gjøres en Forskiel mellem de to Ting, hvorledes Bygningen indrettes, og hvorledes den senere benyttes. Naar Bygningen er opført, og der er givet Bygningsattest, er Bygningsautoriteternes Virksomhed overfor denne Bygning affsluttet, og hvad der senere sker med den, have de Intet at gjøre med og ere de efter deres nuværende Organisation heller ikke istand til at kontrollere. Dertil kommer, at Ansvar for, hvorledes en Bygning senere benyttes, umuligt kan lægges paa den, der bygger den, eller endogaa paa Eieren af den, idet det jo, naar han, som jo de fleste Eiere gjøre her i Kjøbenhavn, udleier sine Leiligheder, ikke staar i hans Magt og i alt Fald vil ligge udenfor Rimelighedens Grændser at fordrø af ham, at han skulde staa til Ansvar for, hvorledes Leieren benytter Leiligheden, staa til Ansvar for, at

for Exempel en Leier lader en Person sove i et Rum, som ikke efter Byggeloven tilfredsstiller Betingelserne for et Beboelsesrum. Derfor tror jeg, at det maa anerkjendes, at det ikke er Bygningsautoriteternes, men Sundhedspolitiet's Sag at paase, at Rum, der efter Bygningslovens Forskrifter ikke maa benyttes til Beboelsesrum, heller ikke benyttes dertil. Man gjorde imidlertid i den Henseende fra Udvalgets Side den Bemærkning, at der jo i Grunden ikke have nogen Vished for, at der i Sundhedsvedtægten findes de fornødne Bestemmelser i den Retning. Thi Forholdet er jo det, at det er en frivillig Sag for Kommunalbestyrelserne — ogsaa for Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse — om de ville vedtage en Sundhedsvedtægt eller ei, og de ere heller ikke bundne til at beholde en Sundhedsvedtægt, selv om de ogsaa en Gang have vedtaget den, men de kunne opgive den, naar de ville. Man mente derfor, at Lovforslaget vilde være mangelfuldt, naar det ikke indeholdt saadanne Regler, som nødte i dette Tilfælde Kjøbenhavns Kommunalbestyrelse til i sin Sundhedsvedtægt bestandig at have Regler, der sigte til at realisere det Niemed, vi her tale om. Det er jo ganske vist meget libet sandsynligt, at man her i Kjøbenhavn i en Sundhedsvedtægt skulde forsømme at træffe sliige Bestemmelser, og de findes jo ogsaa i den nævnte Sundhedsvedtægt, men det var, mente man, fra Lovgivningsmagtens Standpunkt, mere at betragte som en Tilfældighed eller i alt Fald som Noget, der ikke kunde siges at indeholde fuld Garanti. Derfor ansaa Udvalget det for nødvendigt, at der i Lovforslaget maatte optages Bestemmelser om, at der skal ved Sundhedsvedtægt gives de fornødne Bestemmelser om Forbud mod og Straffe for at benytte til Natteophold for Mennesker Rum, som ikke opfyldte de i Byggeloven fastsatte Betingelser for Indretning af Beboelsesrum. Paa den Maade har man altsaa troet at kunne forene begge disse Hensyn: paa den ene Side ikke at belejre Byggeloven med Bestemmelser, som dog næppe ville vise sig at være gennemførlige, og som det ogsaa vil blive overordentlig vanskeligt at give en nogenlunde rimelig Redaktion, og paa den anden Side dog tillige at faae tilstrækkelig Værn imod, at Rum, der ikke efter Byggeloven maa være Beboelsesrum, alligevel benyttes dertil, f. Ex. til Pigefamre og deslige. — Jeg kommer dernæst til § 41 og de til denne stillede Vædringsforslag. — Denne Paragraf indeholder jo Spørgsmaalene om Beboelsesrum i Skoler. Der har Udvalgets Flertal foreslaet, at der med Hensyn til Bygninger, som for